

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

IV. Attamen Legatorum præsentia nihil detrahit de dignitate Regum nostrorum. Capitulare Lotharij, in quo quamplurima decreta extant circa disciplinam canonicam. Illud se observare velle profitetur ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

habito generali conventu, & oblata sibi annua dona suscepit, & legationes plurimas, quae tam de Roma, & Benevento, quam de aliis longinquis regionibus venerant, & audivit & absolvit. Idem dicendum est de Legatis pontificiis qui Concilio Compendiensi interfuerunt anno septingentesimo quinquagesimo septimo, Georgio nimirum Episcopo Romano, id est, Episcopo provinciae Romanae, & Joanne Sacellario, quorum mentio extat in canone IX. illius synodi. Nam missi fuerant à Paulo primo ad Pippinum Regem, ut eum certorem facerent de sua electione, amorisque in Pippinum sui ac totius populi Romani abundantiam illi ostenderent; ut patet ex epistola Pauli Pontificis ad Pippinum.

III. Itaque nullos alios canones praesentia Legatorum de industria missorum firmatos reperio, praeter Liptinenses sub Carlomanno editos anno septingentesimo quadragesimo tertio, & Francofordienfes anno septingentesimo nonagesimo quarto. Quare caute legendus est Benedictus Levita, cum in praefatione ad librum quintum Capitularium ait, ut auctoritatem illis conciliet, ea fuisse maxima ex parte statuta in conventibus quibus Legati sedis apostolicae interfuerunt, ea firmantes apostolica auctoritate. Id enim intelligendum est de tribus postremis Capitularium libris, ut ipsemet Benedictus scribit in fine ultimi libri.

IV. Tamen illud nihil detrahit de dignitate Regum nostrorum. Contra, praedictio illo firmatur jus in cujus possessione tunc illi erant, convocandi nimirum Concilia, eorumque decreta confirmandi, aut modificatione adhibita inflectendi. Lotharius Imperator Capitulare edidit anno DCCCXLVII. quod ex legibus Caroli Magni, Ludovici Pij, Pippini, & ipsius Lotharij constat, quod observari jubet per univrsum Imperium, multa eis indicta qui contra venirent, sive Ecclesiastici forent, sive laici. in quo Capitulari quamplurima decreta extant circa disciplinam canonicam. Tantum autem abest ut Leo quartus ea damnet, tanquam à iudice non competenti edita, ut etiam ad Lotharium scribens profiteatur se observare velle illud Capitulare: De capitulis vel praeceptis imperialibus vestris nunc & in avum nos conservaturos modis omnibus profiteamur.

C A P V T XXVIII.

Synopsis.

I. Antiqua politia nondum prorsus eversa erat aevi Caroli Calvi. Episcopi tum lacertos movere coeperunt, eorum tamen decreta in synodis edita non

ante valebant quam in conventu regio approbata fuissent. Probatur exemplo Concilij Meldensis. De raptibus alienarum sponjarum.

II. Synodus Suesionensis anni 853. nullum canonem edidit extra materiam à Carolo propositam. Eius canones confirmati sunt apud Vermeriam in generali regni conventu.

III. Sub Carolo Calvo imminui capta Regum dignitas. Nicolaus primus ad se traxit convocacionem Conciliorum absque iuribus Principis. Aitum id adversus mores antiquos.

IV. Tamen Summus Pontifex potest synodum convocare intra Gallias, si id Ecclesia militas postulerit. Ita sensit synodus Suesionensis anno 866. adversus Britonum Episcopos scribens.

V. Antea convocatio Concilij generalis fiebat auctoritate Principis, etiam quando Summus Pontifex synodum in regno haberi praecipiebat. Probatur auctoritate Gregorij magni & Hincmari.

VI. Nicolaus primus sequi voluit exemplum beati Gregorij. Sua auctoritate eam synodum Suesionensem celebrari iussit. Quare synodus fateatur se congregatam fuisse iussu & auctoritate Nicolai. quod etiam agnoscit Carolus ad Nicolaum scribens.

VII. Volsadi Remensis Presbyteri causa aliam occasionem subministravit infringendae Conciliorum Gallicanorum auctoritati. Synodus Suesionensis cedit iussu Nicolai. Sed tamen eum haud occulte increpat, graviterque monet datum esse exemplum perniciosum posteris.

VIII. Volsadus gradui suo restitutus in synodo Suesionensi, statim sit Archiepiscopus Biturigenfis; inexpectata restitutionis ejus confirmatione, quam Rex à Summo Pontifice postulaverat. Ex eo tempore Summi Pontifices ad se traxerunt iudicia appellationum Episcoporum & Presbyterorum.

IX. Concilium Metense iussu Nicolai congregatum, postulante Lothario Rege. Causa enim dubia erat. Agebatur de divortio Lotharij cum Thiberga.

X. Atamen Nicolaus non transmisit prorsus iura regia. Ex fallo ejus, deprehenduntur epistolas Pontificum apud nos obtinere non posse vim legis, donec Regi ostensa fuerint.

XI. Lethale vulnus synodis infixit Nicolaus primus praecipiens ut Acta synodi Metensis ad semittantur; ut si iniuste fuerit iudicatum, restaurari jubeat cognitionem.

XII. Nicolaus, primus omnium pronuntiavit neminem posse synodum generalem convocare absque iussione sedis apostolicae.

XIII. Duo loca male intellecta occasionem praebuerunt huic propositioni. Primus petitur ex synodo Romana in causa Symmachi Papa. Vera hujus synodi mens explicatur.

XIV. Secundus locus eruitur ex epistola Pelagij secundi adversus Ioannem C.P. qua explicatur. Canones generales Ecclesiae conditi non possunt absque sententia Romani Pontificis.

XV. Verissimum est Concilia non posse celebrari absque sententia Summi Pontificis. Sed regula illa extendi non potest ad Concilia nationalia. Hincmari praclara regule asseruntur. An generalia regni Concilia haberi possint in palatio.

I. ANTIQUA politia nondum prorsus eversa erat aetate Caroli Calvi; tamen manifeste appareat bella civilia, quae

mod. Levita in pref. lib. 4. Capituli. Maxima ex parte eadem auctoritate apostolica & omnium Francorum auctoritate ordinis; utrum assensu fuerit notata.

Capitulare Lotharij editum à Godefrido to. 1. Concilio imperiali. pag. 101.

As. Gratian. lib. 10. c. 9.